

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายเพื่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อม ในการประกอบธุรกิจเพื่อการพักผ่อนที่ไม่ใช่โรงแรม
ชื่อผู้เขียน	พัทธ์ธีรา ศรีประทักษ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ พินิจ ทิพย์มณี
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ปัญหาของมาตรการทางกฎหมายเพื่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการประกอบธุรกิจเพื่อการพักผ่อนที่ไม่ใช่โรงแรมตามข้อยกเว้นในมาตรา 4 (3) แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 อันมีลักษณะเป็นการให้บริการเพื่อหารายได้เสริม โดยศึกษาและเปรียบเทียบจากมาตรการทางกฎหมายของสหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐมัลดีฟส์ ประเทศนิวซีแลนด์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น และสาธารณรัฐสิงคโปร์ เพื่อให้ทราบถึงแนวทางแก้ไข ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายเพื่อความปลอดภัย สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมสำหรับการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเพื่อการพักผ่อนที่ไม่ใช่โรงแรมต่อไปในอนาคต

จากการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้รับความนิยมอย่างมาก ทำให้ชาวบ้านในท้องถิ่นมีช่องทางเพิ่มพูนรายได้ ด้วยการเปิดห้องพักที่เหลืออยู่ในบ้านของตนให้เป็นสถานที่พักขนาดเล็กและจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความเพลิดเพลินสำหรับต้อนรับนักท่องเที่ยว ซึ่งผู้ประกอบการมักมุ่งแต่สร้างกลยุทธ์ด้านโฆษณา เพื่อแข่งขันระหว่างที่พักแรมด้วยกัน และเพื่อตัดทวงผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยว จนละเลยเรื่องความปลอดภัยและสุขอนามัยซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวพึงปรารถนามากที่สุด รวมทั้งเพิกเฉยต่อการส่งเสริมและป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการดำเนินธุรกิจ ซึ่งเมื่อพิจารณาตรา 4 (3) แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ประกอบกับกฎกระทรวงกำหนดประเภทและหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจโรงแรม พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ “สถานที่พักอื่นใด” ที่เป็นสถานที่พักขนาดเล็กมีห้องพักไม่เกิน 4 ห้อง และมีจำนวนผู้พักไม่เกิน 20 คน อันมีลักษณะเป็นการให้บริการเพื่อหารายได้เสริมไม่ถือว่าเป็นโรงแรม ซึ่งมีผลทำให้ธุรกิจโฮมสเตย์ รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ บังกะโล ที่พักบริการอาหารเช้า ลอดจ์ เต็นท์ ไม่มีสถานะเป็นโรงแรม และไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 ซึ่งมีมาตรการกำกับดูแลเรื่องความปลอดภัย สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อมภายในที่พักแรมไปด้วย เพราะเหตุที่ว่า

ธุรกิจที่พักแรมเหล่านี้มักเป็นการดำเนินงานโดยชาวบ้านซึ่งนำบ้านที่มีอยู่แล้วมาดัดแปลงเป็นห้องพักเพื่อสร้างอาชีพเสริมหลังจากว่างเว้นฤดูกาลเกษตรกรรม ซึ่งฐานะทางการเงินของชาวบ้านมักจะสร้างห้องพักได้ไม่เกิน 4 ห้องโดยสภาพ

ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงเสนอให้ตรา “พระราชบัญญัติเพื่อความปลอดภัย สุขอนามัยและสิ่งแวดล้อมในการประกอบธุรกิจเพื่อการพักแรมที่ไม่ใช่โรงแรม” ขึ้นเป็นฉบับใหม่ต่างหากใช้สำหรับกำกับดูแลธุรกิจที่พักแรมที่ไม่ใช่โรงแรมให้มีความเหมาะสมกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการควบคุมลักษณะ มาตรฐานของที่พักแรมเชิงอนุรักษ์ นอกจากนี้ยังเสนอให้เพิ่มเติมมาตรการด้านสุขอนามัยและบทลงโทษที่เหมาะสมกับธุรกิจเพื่อการพักแรมที่ไม่ใช่โรงแรมไว้ในมาตรา 20 มาตรา 40 และมาตรา 73/1 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และเสนอให้เพิ่มเติมสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือด้านเงินกู้ยืม ค่าภาษีอากร การนำเข้าเครื่องจักร และผู้เชี่ยวชาญสำหรับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่ธุรกิจเพื่อการพักแรมที่ไม่ใช่โรงแรมไว้ในมาตรา 23 (3) และมาตรา 94 (2) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

Thesis Title	Legal Measures for Safety, Sanitation, and Environment in Carrying on Non-Hotel Lodging Place Businesses
Author	Phatthira Sripratak
Thesis Advisor	Associate Professor Pinit Tipmanee
Department	Law
Academic Year	2014

ABSTRACT

This thesis aims to analyze the problems of legal measures for safety, sanitation, and environment in carrying upon the businesses of non-hotel lodging place under the exemption contained in 4 (3) of Hotel Act, B.E. 2547 (2004), which is to render services for earning additional incomes by studying and comparing the legal measures of United States of America, Republic of Maldives, New Zealand, Republic of China, Japan and Republic of Singapore, to know the guidelines for modification and improvement of legal measures for safety, sanitation, and environment of Thailand to be efficient and appropriate for supervision of carrying on businesses for non-hotel lodging place in the future.

According to study, at present, conservation tourism is very popular and causes local villagers to have their channels to enhance their incomes by making their remaining rooms in their houses be small residences and arranges activities to entertain and welcome the tourists. The entrepreneurs are likely to formulate advertising strategies in competitiveness with lodging place entrepreneurs to earn benefits from tourists to the extent that they neglect the safety and sanitation, which are the most desirous tourists. They neglect to promote and prevent impacts on environment resulting from carrying upon businesses. Upon taking into account Section 4 (3) of the Hotel Act together with the Ministerial Regulation RE: Determination of Categories and Criteria on Carrying on Hotel Businesses, B.E. 2551 (2008), "any other lodging place", a small lodging place with not exceeding 4 rooms and 20 guests which renders services for earning additional incomes shall not be regarded as hotel, resulting in the fact that the businesses in the category of home stay, resort, guesthouse, bungalow, bed and breakfast service place and lodge tent are not of the hotel status and are not subject to the Hotel Act, B.E. 2547 (2004) which has

measures in supervision of safety, sanitation, and environment inside the lodging places because these lodging place businesses are likely to be operated by their villagers who modify their existing houses to be the lodging rooms to enhance the additional occupation after the agricultural season, which, based on the villagers' financial position, are likely to be constructed not exceeding 4 rooms by their nature.

In consequence, this thesis proposes enacting “Act for Safety, Sanitation, and Environment in Carrying on Non-Hotel Lodging Place Businesses” in the new and separate manners as used for supervision of non-hotel lodging place businesses to be suitable for the economic positions of the entrepreneurs in line with the spirits of control of conservation lodging place natures and standards. Additionally, the researcher proposes adding the sanitary measures and penalties as appropriate for non-hotel lodging place businesses to Section 20, Section 40, and Section 73/1 of the Public Health Act, B.E. 2535 (1992) and adding the right to be assisted on borrowing, tax and duty, machinery importation, and experts managing the environment for non-hotel lodging place businesses, to Section 23 (3) and Section 94 (2) of the National Environment Quality Promotion and Conservation, B.E. 2535 (1992).